

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200532
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8819200532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Evy Šofrankovej, v právnej veci žalobcu: D. O. D. J., F. XX.XX.XXXX, Q. T. K. XXX, XXX XX K., proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik Odštepny závod Vranov nad Topľou, Čemernianska 136, 093 03 Vranov nad Topľou, IČO: 36 038 351, zastúpený JUDr. Valériou Brečkovou, advokátkou, Daľkovská 470/14, 069 01 Snina, IČO: 42327491, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.736,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/5/2019-96 zo dňa 29.01.2020, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa dňa 19.02.2019 podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.736,30 eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku parcely registra „L.“ parcelné číslo XXX, zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. U.F. F. B., okres U.. V súvislosti s realizáciou stavby „H. R. H. H.-J., A. Č.“ v katastrálnom území U. F. B., na parcele registra „L.“ parcelné číslo XXX, zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. U.Ž. F. B., okres U., žalovaný LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, OZ (odštepny závod) Vranov nad Topľou, v súčinnosti s investorom stavby L., I..J., R. XX/A, XXX XX T., O.: XXXXXXXXX, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel: Sa, vložka číslo: XXXX/B, vyrúbaval v priebehu mesiaca november 2018 drevnú hmotu na základe príslušného povolenia objemu: drevina objem v m³ T. XX,XX B. X,XX A. X,XX J. X,XX T. X,XX. Celkový objem výrubu je 46,21 m³ a drevnej hmoty určenej na výrobu biomasy (štiepky) v množstve cca 70 t, a to aj napriek tomu, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 22.11.2018, aby sa žalovaný zdržal akejkoľvek činnosti, ktorá by zasahovala do vlastníckych práv žalobcu k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. U. F. B., obec U. F. B., okres U.. Žalobca ďalej vyzval listom zo dňa 29.11.2018 žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré spočívalo v hodnote odpredanej vyrúbanej drevnej hmote, ktorá bude vzájomne odsúhlasená. Žalovaný OZ Vranov nad Topľou, k predmetnej výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia, zaslal svoje stanovisko listom zo dňa 30.11.2018 žalobcovi, v ktorom poukazuje na to, že je užívateľom pozemkov, ktoré sa nachádzajú na parcele P. XXX k. ú. U.F. F. B. na základe nájomného vzťahu, ktorý vznikol v zmysle § 22 ods. 2 zákona 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a je evidovaný ako obhospodarovateľ lesných porastov, nachádzajúcich sa na parcele P. XXX k. ú. U. F. B. vedeným Okresným úradom Pozemkovým a lesným odborom Humenné.

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.736,30 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom I. inštancie v samostatnom uznesení.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 1 ods. 1, § 1 ods. 2 a 3, § 2 ods. 1, § 2 ods. 2, § 5 ods. 3, § 22 ods. 1 písm. c), § 22 ods. 2, § 22 ods. 3, § 22 ods. 4, 5 a 6, § 22a ods. 1, 2 a 3, § 22 ods. 3 písm. a) až e), § 22a ods. 7 zákona č. 229/1991 Zb., § 20, § 21 ods. 1 a 2, § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 v znení účinnom k 01.11.2004 a § 149, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2, § 153 ods. 1, 2 a 3, článku 3 ods. 1 a 2, článku 8, článku 15 ods. 1 a 2 a § 137 Civilného sporového poriadku, taktiež podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi, a to výpisom z LV č. XXXX, k. ú. U. F. B., výpisom z obchodného registra žalovaného, výzvou žalobcu zo dňa 22.11.2018, z 29.11.2018, odpoveďou žalovaného z 30.11.2018, záznamom z 11.12.2018, písomným vyjadrením žalovaného z 15.04.2019 a prílohami, výpisom z evidenčného listu na čl. XX, rozhodnutím Krajského lesného úradu z 19.03.2010 č. XX/XXXXX-X/SZ, plánom starostlivosti o les na čl. XX, rozhodnutím OU Humenné z 24.05.2018, č. Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X a vrátane spisu, a to znaleckého posudku č. XX, vyjadrením žalobcu zo dňa 10.06.2019, vyjadrením žalovaného z 22.07.2019, vyjadrením žalobcu z 21.10.2019, na čl. 58-59, výsluchom žalobcu a svedka, výpisom z Obchodného registra Východoslovenské lesy, štátny podnik a výpisom z Obchodného registra LESY KOŠICE, štátny podnik. Z LV č. XXXX vyplýva, že žalobca je vlastníkom teraz parcely č. XXX/X o výmere 81 m². Na tomto liste vlastníctva sú zapísané parcely č. XXX vo výmere 602207 m², druh pozemku trvalý trávny porast, pôvodné k. ú. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X vo výmere 221 m², druh pozemku: ostatná plocha, pôvodné k. ú. X, umiest. pozemku X. Z LV č. XXXX na čl. XX v spise (nového) vyplýva, že na tomto LV sú zapísané parcely č. XXX/X, výmera 556 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 614 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 15 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 256 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 403081 m², druh pozemku lesný pozemok, spôsob využ. p. XX, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 81 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využ. p. XX, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 1994 m², druh pozemku lesný pozemok, spôsob využ. p. XX, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 8284 m², druh pozemku lesný pozemok, spôsob využ. p. XX, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 171391 m², druh pozemku lesný pozemok, spôsob využ. p. XX, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 10259 m², druh pozemku lesný pozemok, spôsob využ. p. XX, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 5192 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 76 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X, parcela č. XXX/X, výmera 40 m², druh pozemku trvalý trávny porast, spôsob využ. p. X, umiest. pozemku X. Z výpisu z katastra na čl. 23 vyplýva, že ako nájomca pozemkov okrem iných aj parcely č. XXX, k. ú. U. F. B. je uvedený Východoslov. SL Košice, závod Humenné, IČO: 256671 113, ako to z výpisu vyplýva, t.j. iný subjekt ako žalovaný. Z výpisu z obchodného registra žalovaného vyplýva, že žalovaný Lesy Slovenskej republiky š.p. má zriadený odštepny závod vo Vranove n/T na adrese Čemerianska 136. Z výpisu obchodného registra spoločnosti Východoslovenské lesy štátny podnik vyplýva, že zanikli a boli zrušené rozdelením, záväzky prevzali Lesy Košice, štátny podnik a Lesy Prešov štátny podnik. Z výpisu obchodného registra spoločnosti Lesy KOŠICE, štátny podnik vyplýva, že tento podnik bol vymazaný dňa 29.10.1999, jeho IČO je 36 175 889, je iné ako je IČO uvedené na evidenčnom liste na ktorom je tiež uvedené iné označenie nájomcu, nie Lesy KOŠICE štátny podnik a zanikol zlúčením s LESY Slovenskej republiky, š.p.. Z výzvy žalobcu zo dňa 22.11.2018 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zdržanie sa zasahovania do jeho vlastníckych práv k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. U. F. B. k parcele č. XXX. Ide o trvalý trávny porast, ktorý je v jeho vlastníctve. Z rozhodnutia Krajského lesného úradu v Prešove zo dňa 19.3.2010 č. XX/XXXXX-X/SZ vyplýva, že Krajský lesný úrad v Prešove v zmysle ustanovenia § 39 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov na základe Žiadosti Lesov SR, S. p., OZ Vranov n/Topľou zo dňa 25.02.2010 určuje lesný celok s názvom „Lesy Humenné“ o celkovej výmere 4633,12 ha lesných pozemkov, ako jednotku priestorového rozdelenia

lesa, pre ktorý sa vyhotoví lesný hospodársky plán na obdobie rokov 2012 - 2021 na LHC Humenné. V rámci lesného celku Lesy Humenné sa vytvára vlastnícky celok Humenné štátne lesy o výmere 3983,75 ha a vlastnícky celok Humenné neštátne neodovzdané lesy o výmere 649,97 ha. Zoznam lesných pozemkov podľa dielcov s udaním parcelných čísel P.-B. tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia. Grafický náčrt hranice lesného celku je uložený na Krajskom lesnom úrade v Prešove. Prílohou rozhodnutia sú zoznamy lesných pozemkov podľa dielcov s udaním parcelných čísel P.-B. (kópie) - Humenné štátne lesy, zoznamy lesných pozemkov podľa dielcov s udaním parcelných čísel P.-B. (kópie) - Humenné neštátne neodovzdané lesy. Tieto však predložené neboli. Z rozhodnutia zo dňa 24.05.2018 č. č. Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X vyplýva, že podľa ust. § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1. písm. b) zákona č. o lesoch sa dočasne odníma na dobu 4 rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia lesné pozemky z plnenia funkcií lesy, ide o viaceré pozemky a medzi nimi boli aj parcely č. XXX/X, XXX/X, k. ú. U. F. B. (čl. 28 druhá strana) a podľa ust. § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1. písm. c) zákona č. o lesoch sa dočasne vyníma na dobu 4 rokov z plnenia funkcií lesy a obmedzuje využívanie funkcií lesov na dobu technickej životnosti plynovodu na lesných pozemkoch, a to okrem iných parcel aj na parcele č. XXX/X, k. ú. U. F. B. (čl. 30 druhá strana). Zo spisu OU Humenné č. Z..U. -H.-XXXX/XXXXXX, a to zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vyplýva, že znalec stanovil hodnotu náhrady za stratu mimoprodukčných funkcií lesa a výšku náhrady za obmedzenie vlastníckych práv, pokiaľ ide o pozemky žalobcu parcela registra L. XXX (v registri B. P. XXX/X, XXX/X XXX/X) túto určil v sume 265,26 eur (čl. 14 znaleckého posudku č. XX/XXXX). Z obsahu vyplýva, že nejde o výpočet vyťaženej drevnej hmoty. Znalec vychádzal pri výpočte z viacerých údajov. Z výzvy žalobcu zo dňa 29.11.2018 adresovaného žalovanému vyplýva, že už listom zo dňa 22.11.2018 ich vyzval, aby sa zdržali akejkoľvek činnosti, ktorá by zasahovala do vlastníckych práv k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. U. F. B., obec U. F. B., okres U., parcelné číslo XXX, druh pozemku: trvalý trávnatý porast, ktorá je v jeho výlučnom vlastníctve. Jeho výzva nebola nimi akceptovaná a v súvislosti s realizáciou stavby „H. R. H. H. - J., A. Č.“ Lesy SR š.p., OZ Vranov nad Topľou, LS Humenné, bez súhlasu vlastníka na vyššie uvedenej parcele v období od 21.11.2018 do dnešného dňa vyťažili a vyviezli drevnú hmotu v objeme cca 50-100 m³ v prevažnom zložení borovicabuk, čím na strane Lesy SR š.p. došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré po vzájomnom vyčíslení dohodou žiada ako vlastníkovi predmetného pozemku bezodkladne vydať. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 10.06.2019 k vyjadreniu žalovaného vyplýva, že žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na znenie § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov podľa, ktorého nájomca lesného pozemku prenechaného na hospodárenie v lesoch je oprávnený využívať ho a brať z neho úžitky v súlade s osobitným predpisom a s lesným hospodárskym plánom a inými opatreniami podľa osobitných predpisov. Žalovaný podľa názoru žalobcu zrejme úmyselne nepoukazuje na znenie § 20 zákona č. 504/2003 Z. z. podľa ktorého „Nájomná zmluva o nájme lesného pozemku na hospodárenie v lesoch sa spravuje ustanoveniami prvej a druhej časti tohto zákona“, ak nie je v tejto časti zákona ustanovené inak, čo jednoznačne vyžaduje uzatvorenie nájomnej zmluvy medzi prenajímateľom a nájomcom. Žiadna nájomná zmluva medzi žalobcom a žalovaným nie je uzatvorená a preto vyjadrenie žalovaného, že je oprávnený brať úžitky z lesného pozemku nemá v tomto prípade právne opodstatnenie. Žalovaný taktiež vo svojom vyjadrení poukazuje aj na rozhodnutie Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor Č. sp.: Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 24.05.2018 o dočasnom vyňatí lesných pozemkov z funkcií lesov, v ktorom je žalovaný špecifikovaný ako obhospodarovateľ predmetného pozemku a ktorý predložil súdu ako dôkaz, ale nepredložil súdu znalecký posudok číslo XX/XXXX znalca O.. D. Š., H. XXXX/XX, XXX XX J., odbor Lesníctvo, odvetvie Odhad hodnoty lesov, ktorý bol súčasťou k žiadosti o dočasné vyňatie lesných pozemkov z funkcií lesov a je uvedený na strane 13 rozhodnutia Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor č. sp.: Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 24.05.2018. Podľa predmetného znaleckého náhrada za stratu mimoprodukčných funkcií lesa patrí vlastníkovi, teda žalobcovi. Žalobca ma za to, že rozhodnutia Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor č. sp.: Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 24.05.2018, je zmätočné a bolo vydané bez zistenia právneho skutkového stavu veci a bez oboznámenia a vyjadrenia účastníka konania vlastníka pozemku, na ktorého časť stavby „H.S. R. H. H. - J., A. Č.“ v katastrálnom území U. F. B. sa realizuje a bolo vydané v rozpore s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení tvrdí, že nájomný vzťah vznikol podľa § 22 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahoch k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov a pritom nerešpektuje ustanovenie § 2 ods. 2 predmetného zákona podľa, ktorého vlastník pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli. Na základe uvedených skutočností v žalobe a vo vyjadrení žalobcu, žalobca je toho názoru, že podaná predmetná žaloba je opodstatnená a navrhuje súdu aby jej vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 22.07.2019 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca rovnako ako v žalobe odmieta uznať existenciu

nájomného vzťahu, vzhľadom k jeho tvrdeniu, že neexistuje nájomná zmluva. Upriamujú preto pozornosť na koncept zákonného nájmu, ktorý pozná tak právny poriadok SR, ako aj právna veda. Nájom môže v zásade vzniknúť z viacerých dôvodov, pričom najtypickejšie sú: a) Zmluvný nájom, t.j. nájomný vzťah, ktorý vznikol napr. na základe nájomnej zmluvy podľa zákona o nájme, nariadenia vlády SR č. 208/1994 Z. z. (§ 24 zákona o nájme) alebo § 663 až 684 Občianskeho zákonníka (OZ), a i., b) Zákonný nájom, t.j. nájomný vzťah medzi užívateľom (nájomcom) a vlastníkom, ktorý vznikol priamo zo zákona a nie na základe nájomnej zmluvy (napr. § 22 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov - ďalej len „zákon o pôde“) a i. Žalobca ďalej uvádza, že žalovaný nie je oprávnený brať úžitky z lesného pozemku, čo v predposlednom odstavci svojho vyjadrenia podopiera ustanovením § 2 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb., kde cituje iba jeho neúplnú časť: „Vlastník pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli.“ Celé znenie predmetného ustanovenia znie: „Vlastník pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli; tým nie je dotknuté vlastnícke právo poľnohospodárskych družstiev k porastom na pozemkoch ich členov podľa predpisov o poľnohospodárskom družstevníctve. 3) Pri pozemkoch daných zmluvne do užívania je vlastníkom porastov užívateľ, pokiaľ sa s vlastníkom nedohodne inak.“ Zákon č. 229/1991 Zb. však okrem tohto ustanovenia, ktoré má skôr všeobecný charakter, upravuje priamo vzťah, ktorý je predmetom tohto sporu, a to v § 24 ods. 2 zákona: „V prípade, že trvalé porasty vzišli na pozemkoch v čase ich užívania poľnohospodárskymi alebo lesnými organizáciami podľa osobitných predpisov, 24) stávajú sa vlastníctvom vlastníka pozemku dňom skončenia práva užívania; užívateľovi pozemku však patria úžitky z nich po dobu užívania.“ Predmetné ustanovenie § 24 (Náhrady za trvalé porasty) teda nepochybne deklaruje za vlastníka úžitkov z lesného pozemku lesnú organizáciu, ako užívateľa a teda v tomto konkrétnom prípade žalovaného. Z uvedeného je nepochybné, že v tomto prípade nie je vlastníkom porastov vlastníkom pozemku, ale je ním užívateľ. Postavenie žalovaného ako užívateľa sme podľa nášho názoru dostatočne podložili dôkazmi vo vyjadrení k žalobe zo dňa 15.04.2019. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej napáda rozhodnutie Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor č. sp.: Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X (ďalej len „rozhodnutie úradu“), ktoré je podľa jeho názoru zmatečné a bolo vydané bez zistenia právneho skutkového stavu veci a bez oboznámenia a vyjadrenia účastníka konania. K tomuto uviedli, že im nijako neprislúcha hodnotiť rozhodnutie úradu, ako príslušného orgánu štátnej správy. Pre nich ako užívateľa a obhospodarovateľa je uvedené rozhodnutie úradu záväzné. Preto konajú v súlade s jeho závermi. Ďalej žalobca žiada vykonať ako dôkaz Znalecký posudok číslo XX/XXXX znalca O. D. Š., H. XXXX/XX, XXX XX J., odbor Lesníctvo, odvetvie Odhad hodnoty lesov, ktorý bol súčasťou žiadosti o dočasné vyňatie lesných pozemkov z funkcie lesov. A v predmetnom znaleckom skúmaní žalobca upozorňuje na náhradu za stratu mimoprodukčných funkcií lesa, ktorá patrí vlastníkovi. K uvedenému uviedli, že žiadateľom o dočasné vyňatie lesných pozemkov bol investor L., I..J., R. XX/A, XXX XX T., ktorý je realizátorom stavby „H. R. H. H. - J.“. Rozhodnutie úradu priamo určuje investora ako povinného aj v súlade s vyššie uvedeným znaleckým posudkom na hradenie náhrad za stratu mimoprodukčných funkcií lesa. Žalovaný stojí mimo tohto právneho vzťahu a nie je oprávnený ani povinný nijako vstupovať do právneho vzťahu medzi žalobcom a L., I..J., R. XX/A, XXX XX T.. Rovnako žalovanému nevyplývajú v súvislosti s náhradami za stratu mimoprodukčných schopností lesa žiadne povinnosti a to ani zo zákona, ani z rozhodnutia úradu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj listinné dôkazy predložené v písomnom vyjadrení zo dňa 15.04.2019, žalovaný naďalej navrhuje na preukázanie svojich tvrdení v danej právnej veci nariadiť pojednávanie a ako dôkaz vykonať výsluch žalobcu a zamestnanca žalovaného povereného rokovať so žalobcom O. J. F., ktorého účasť na pojednávaní žalovaný zabezpečí. Po vykonanom dokazovaní žalovaný navrhuje žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 21.10.2019 na pojednávaní konanom dňa 21.10.2019 vyplýva, že chce v krátkosti reagovať k vyjadreniu žalovaného zo dňa 22.07.2019, v ktorom cituje ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 229/91 Zb. podľa ktorého - Vlastník pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli; tým nie je dotknuté vlastnícke právo poľnohospodárskych družstiev k porastom na pozemkoch ich členov podľa predpisov o poľnohospodárskom družstevníctve. Pri pozemkoch daných zmluvne do užívania je vlastníkom porastov užívateľ, pokiaľ sa s vlastníkom nedohodne inak.; a že žalobca uviedol vo svojom vyjadrení iba jeho neúplnú časť. Toto vyjadrenie žalovaného je nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko sa vo vyjadrení žalobcu zo dňa 10.06.2019 vôbec neuvádza, ale je celé citované v žalobnom návrhu. Ďalej žalovaný vo svojom vyjadrení poukazuje na vznik nájmu dvoma spôsobmi a to na zmluvný nájom a zákonný nájom a že podľa uvedeného citovaného ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 229/91 Zb. pri pozemkoch daných zmluvne do užívania je vlastníkom porastov užívateľ, pokiaľ sa s vlastníkom nedohodne inak. Z citovaného predmetného znenia však zákonodarca jednoznačne stanovil, že pozemky musia byť dané do užívania na základe zmluvy a nie

na základe vzniku nájomného vzťahu. Žalobca ako vlastníak pozemku uvedeného v žalobnom návrhu nikdy nedal predmetný pozemok zmluvne do užívania žalovanému z čoho vyplýva, žalovaný nemôže byť vlastníkom porastov. Žalovaný poukazuje aj na ustanovenie § 24 ods. 2 zákona č. 229/91 Zb., ale cituje, § 24 ods. 1 „V prípade, že trvalé porasty vzišli na pozemkoch v čase užívania poľnohospodárskymi alebo lesnými organizáciami podľa osobitných predpisov, 24) stavajú sa vlastníctvom vlastníka pozemku dňom skončenia práva užívania; užívateľovi pozemku však patria úžitky z nich po dobu užívania“ a že podľa tohto ustanovenia deklaruje za vlastníka úžitkov z lesného pozemku lesnú organizáciu teda v tomto prípade žalovaného. Žalobca ma zato, podľa ustanovenia § 22 /Zánik niektorých užívacích práv/ zákona č. 229/91 Zb., ods. 1 „Dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zanikajú práva k majetku uvedenému v §1 ods. 1:“ písm. c) právo užívania na zabezpečenie lesnej výroby a ostatných funkcií lesa 20) z čoho jednoznačne vyplýva, že po nadobudnutí účinnosti zákona č. 229/91 Zb. užívacie právo žalovanému zaniklo a nové nevzniklo na základe zmluvy ani zo zákona pre absenciu jednej z podstatnej náležitosti nájomného vzťahu a to určenia výšky nájmu. Vyjadrenia žalovaného zo dňa 22.07.2019 je podľa žalobcu nejednoznačné. Raz tvrdí, že vlastníkom porastov je užívateľ a raz, že užívateľovi pozemku patria úžitky z nich po dobu užívania, pričom nedefinuje aké úžitky má na mysli. Žalobca vyžiadanim znaleckého posudku uvedeného vo vyjadrení zo dňa 10.06.2019 chcel poukázať na skutočnosť, že náhrada za stratu mimoprodukčných funkcií lesa podľa posudku patrí vlastníkovi, lebo je spojená s vlastníctvom lesa, nie s jeho užívaním žalovaným, lebo keby bol vlastníkom porastov na pozemku žalovaný, náhrada by mala patriť jemu. Žalobca vo svojom návrhu poukazuje aj na ustanovenie § 5 /Povinné osoby/ ods. 2 zákona 229/1991 Zb., kto sa rozumie „Osobou, ktorá nehnuteľnosť podľa ods. 1 drží“. Ak žalovaný tvrdí, že má právo užívania je teda povinnou osobou a teda podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/91 Zb. Povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťou až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára. odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstva previesť do vlastníctva iného. Také právne úkony sú neplatné. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva ustanovením § 28 nedotknuté.“ Žalovaný vyrúbal a odpredal vyťažené drevnú hmotu aj napriek tomu, že mu to zákon č. 229/91 Zb. v § 5 ods. 3 zakazuje, teda konal protiprávne a aj napriek tomu, že ho žalobca vyzval listom zo dňa 22.11.2018, aby sa zdržal akejkoľvek činnosti, ktorá by zasahovala do vlastníckych práv žalobcu k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. U. F. B., obec U. F. B., okres U., čím spôsobil žalobcovi majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku žalobcu. Vlastnícke právo má v našom právnom poriadku väčšiu ochranu ako právo užívacie a žalobca ho k lesnému pozemku kúpou nadobudol v dobrej viere so všetkým. tak ako stal a ležal. Ďalej dáva do pozornosti súdu aj rozsudok OS Rimavská Sobota sp. zn.: 9C/2/1993 o náhradu škody navrhovateľa proti odporcovi Lesy SR. š.p., ktorý určil odporcovi Lesy SR. š.p. zaplatiť uvedenú sumu navrhovateľovi ako vlastníkovi lesa za vyťažené drevo po účinnosti zákona č. 229/91 Zb. Prvostupňový súd najprv rozsudkom návrh zamietol. ale po zrušení rozsudku krajským súdom rozhodol po dokazovaní v prospech navrhovateľa, pričom súd ani neskúmal, či nájomný vzťah bol medzi navrhovateľom a odporcom alebo či bolo treba nájomný vzťah vypovedať. Na základe uvedených skutočností v žalobe a vo vyjadrení žalobcu, žalobca je toho názoru, že podaná predmetná žaloba je opodstatnená a navrhuje súdu aby jej vyhovel v celom rozsahu. Z výpovede svedka O.. J. F. vyplýva, že vie, čo je predmetom konania, a strany sporu pozná. Svedok na dotaz súdu, či je alebo bol zamestnancom žalovaného, podľa informácií, ktoré sú v spise, uviedol, že bol zamestnancom do 31.07.2019. Na otázku súdu, ako ukončil pracovný pomer, uviedol, že dohodou. Pracoval ako referentom správ a lesných pozemkov a reprivatizácie lesov. Svedok na dotaz súdu, aby ozrejmil čo vie o predmete konania, o uplatnenom nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a okolnosti výrubu, svedok uviedol po nazretí do svojich poznámok. Uviedol, že poznámky si robil ešte v čase, keď bol zamestnancom žalovaného. Svedok uviedol, že v súvislosti s realizáciou výstavby plynovodu prepojujaci plynovod Poľsko - Slovensko v k. ú. U. na parcele č. P. XXX v rámci prípravy pracovného pruhu Lesy SR mali zabezpečiť výrub drevín. Tento výrub sa mal vykonať na základe rozhodnutia Okresného úradu, odboru pozemkového a lesného. Bolo to rozhodnutie o dočasnom vyňatí lesných pozemkov s plnením funkcie lesa. V súvislosti s týmto rozhodnutím bol daný aj súhlas s vykonaním mimoriadnej ťažby na týchto pozemkoch. Lesy SR túto plánovanú ťažbu sami nerealizovali. Táto bola zadaná externej firme, presný názov neviem, ktorá túto ťažbu zrealizovala, a to v rozsahu v akom bol vyznačený investorom stavby. V novembri 2018 ich vlastníak pozemku pán C.. J. vyzval k zastaveniu tejto činnosti a zároveň ich vyzval aj k náhrade škody, ktorá mu vznikla. Táto výzva bola daná v čase, keď už práce boli realizované. Drevo už bolo odvezené a bolo umiestnené, myslí, že na expedičnom sklade v P.. Je to sklad, ktorý je vo vlastníctve Lesov SR. Následne odpovedali pánovi J. na jeho výzvu, pričom reagovali aj na jeho podnet týkajúci sa náhrady škody. Poukazovali na to, že sú užívateľom uvedených lesných pozemkov a že toto užívacie právo im vzniklo v súlade so

Zákonom č. 229/91 ako nájomný vzťah zo zákona. Zároveň ho vyzvali na prevzatie užívacích práv k jeho pozemkom. Ponúkli mu aj formu osobného rokovania a prejednávania jeho žiadosti. Toto stretnutie sa uskutočnilo, presný dátum si nepamätá, niekedy v roku 2019, začiatkom roka, kde skonštatovali tie isté skutočnosti, ktoré mu aj písomne oznámili, že ťažba bola legálna v zmysle rozhodnutia a že ich užívanie je takisto legálne. Pokiaľ sa pamätá, nejaký konkrétny záver sa z rokovania neurobil. Následne v tejto veci rokovali ešte raz, a to za prítomnosti aj zástupcov firmy eustream ako investora stavby. Aj na tomto rokovaní všetky strany skonštatovali to, čo bolo v písomnom. Vlastník si uplatnil tie isté nároky. Oni zdôvodňovali tie isté argumenty, takže k žiadnej dohode nedošlo. Žalobca k výpovedi svedka poukázal, že nehovorí pravdu, pri ohliadke svojich pozemkov drevo bolo vyťažené pod lesom a uložené na kope, teda nebolo odvezené. Svedok na otázku žalobcu, prečo uvádzal, že rokovanie bolo až v roku 2019 - svedok uviedol že stretli sa na základe výzvy, ktorú poslal na Štátne lesy. Žalobca poukazuje, že bolo to 11.12.2018, kde si ozrejmili objem vyťaženej drevnej hmoty. Uviedol, že je možné, že sa pomýlil, nakoľko to bolo na sklonku roka. V zmysle tohto záznamu potvrdil to, čo uviedol žalobca. Je možné, že si termín pomýlil. Nemá k dispozícii všetky listiny. Svedok ďalej poukazuje, že z jeho úlohy nevyplývala povinnosť zabezpečiť výrobné úlohy. Informácie, kde v danom čase sa drevná hmota nachádzala, ktorá bola vyťažená, mal iba z toho, čo mu boli poskytnuté informácie od iných organizačných zložiek. Časový sled podľa dní už teraz nemôže vedieť. V danom čase mal informáciu o tom, že ťažba bola zrealizovaná a drevo odvezené. Z toho vychádza. Aj množstvo dreva, ktoré špecifikovali v zázname mal v podstate na základe podkladov od organizačnej zložky, ktorou bola lesná správa. Svedok na otázku žalobcu, či mal v ruke a čítal predmetné rozhodnutie okresného úradu, odboru pozemkového a lesného, svedok uviedol, že áno. Na otázku, či bol súčasťou rozhodnutia aj znalecký posudok č. XX/XXXX O.. Š., svedok uviedol, že znalecký posudok bol súčasťou celého konania. Nie je si istý, ale myslí si, že bol citovaný aj v texte rozhodnutia. Na otázku, či čítal predmetný posudok, svedok uviedol že čiastočne. Žalobca poukázal na stranu 11 tohto znaleckého posudku a cituje ustanovenie - 4.odsek so začiatkom: „Za odstránené lesné porasty je investor povinný poskytnúť...“ - žalobca dotazuje svedka, prečo nerešpektovali odborný záver znalca, ktorý je uvedený v tomto znaleckom posudku, uviedol: myslí si, že toto ustanovenie sa vzťahuje vo všeobecnosti na celý znalecký posudok, kde predmetom nie je len jeden konkrétny pozemok, ale teda všetky zasiahnuté pozemky. Znalec nemal úlohu riešiť vzťahy - užívacie vzťahy mám na mysli. Špecifikoval znalecký posudok podľa vlastníctva, nie podľa užívania. Žalobca poukázal, že tento znalecký posudok č. XX sa vzťahuje na tieto konkrétne pozemky. Je zrejme z označenia o ktorú parcelu sa jedná. Svedok uviedol, že úlohou znalca, teda znaleckého posudku bolo určiť výšku náhrad za realizáciu týchto ťažieb. Nebolo úlohou znalca určiť komu presne patrí náhrada. Svedok na otázku žalobcu, či súhlasí s tým názorom, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o vyňatí z mimoprodukčných funkcií lesa, žalovaný Štátne lesy nemali právo obhospodárať na týchto pozemkoch, svedok uviedol, že nesúhlasí s tým. Rozhodnutie okresného úradu bolo rozhodnutím o dočasnom vyňatí z plnenia funkcií. Predmetné pozemky stále ostali a sú lesnými pozemkami.

5. Súd prvej inštancie právne vec posúdil tak, že žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za vyťaženie drevnej hmoty na jeho pozemku v sume 1.736,30 eur s tvrdením, že mu patria, pretože je, resp. bol vlastníkom drevín a žalovaný nemal dôvod ponechať si toto plnenie, kúpnu cenu ním vyťaženého a následne predaného dreva. V konaní bolo preukázané, že žalobca je vlastníkom parcely č. XXX neskôr preparcelovanej z ktorej mala byť podľa jeho tvrdenia vyťažená drevná hmota. V žalobe uvádzal parcelu č. XXX. Toto žalovaný nerozporoval. Za nespornú skutočnosť v konaní je potrebné považovať to, že žalobca uvedenú parcelu (239) nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 18.07.2002, ako to vyplýva z listu vlastníctva. Sám žalobca uviedol, že ju nadobudol od I. P. F. B.. Túto skutočnosť žalovaný nerozporoval. K tomu, či predchádzajúci vlastník uzatvoril nájomnú zmluvu v zmysle ust. zákona č. 299/1991 Zb. alebo lesný pozemok sám obhospodaroval, respektíve, či zo zákona nevznikol nájomný vzťah v zmysle zákona č. 299/1991 Zb. uviedol to, že podľa neho nájomný vzťah nevznikol. Žalovaný sa bránil, že podľa neho vznikol zo zákona nájomný vzťah. Z evidenčného listu č. X na čl. 23 z 27.03.1996 vyplýva, že ako nájomca spornej parcely č. XXX je poznamenaný subjekt Východoslov. SL Košice, závod Humenné, IČO: 256671 113. Z výpisu z obchodného registra nevyplýva, ako je to uvedené, že by žalovaný bol právnym nástupcom tohto subjektu s takýmto IČO-m. Neskôr žalovaný uviedol, že je právnym nástupcom a že uvedené IČO sedí len chýbajú k číslu nulky, číslo 13 je podľa neho počet parcel. Sám žalovaný uviedol, že tieto evidenčné listy boli neskôr zrušené. Žalovaný ďalej predložil plán starostlivosti o les k 25.01.2019 a rozhodnutie z 19.03.2010 č. XX/XXXXX-X/SZ o určení lesného celku s názvom „Lesy Humenné“, no predložil len prvú stranu, zoznam pozemkov nepredložil. Nie je teda zrejme, že tam patrili aj pozemky žalobcu. Pokiaľ ide o žalovaným predložený plán starostlivosti o les na obdobie rokov 2012 až 2021 na čl. je 25 bol žalovaným predložený len plán

- stav k 25.01.2019, kde tiež nie je uvedená žiadna parcela. Z rozhodnutia zo dňa 24.05.2018 vyplýva, že podľa ust. § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1. písm. b) zákona č. o lesoch sa dočasne odníma na dobu 4 rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia lesné pozemky z plnenia funkcií lesy, ide o viaceré pozemky a medzi nimi bola aj parcely č. XXX/X, XXX/X, k. ú. U. F. B. (čl. 28 druhá strana) a podľa ust. § 5 ods. 1 a § 7 ods. 1. písm. c) zákona č. o lesoch sa dočasne vyníma na dobu 4 rokov z plnenia funkcií lesy a obmedzuje využívanie funkcií lesov na dobu technickej životnosti plynovodu na lesných pozemkoch, a to okrem iných parciel aj na parcele č. XXX/X, k. ú. U. F. B. (čl. 30 druhá strana). V konaní ako spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, či vznikol ohľadom spornej parcely č. XXX, na ktorej došlo k vykonaniu ťažby dreva účinnosťou zákona č. 299/1991 Zb. nájomný vzťah, či zmluvne alebo zo zákona v poukazom na platné znenie zákona č. 299/1991 Zb., a teda spornou skutočnosťou je to, komu v zmysle citovaných zákonných ustanovení patria porasty, ktoré vzišli na pozemku žalobcu, respektíve komu patria úžitky za vyťaženie drevnú hmotu (porasty) a kto je teda vlastníkom drevín, porastov. Žalovaný sa bránil tým, že je zákonným obhospodarovateľom spornej parcely a že zo zákona mu vznikol nájomný vzťah podľa ust. § 22 ods. 2 zákona č. 299/1991 Zb. a preto mu patria úžitky v zmysle ust. § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. Súd má za to, že toto tvrdenie žalovaný v konaní ním predloženými dôkazmi, ako je to vyššie uvedené, nepreukázal. Vyplýva to hlavne z evidenčného listu č. 2 na čl. 23 z 27.03.1996, ktorým chcel žalovaný preukázať to, že je poznamenaný ako nájomca, čo nie je pravda. Z evidenčného listu vyplýva, že je tam uvedený subjekt Východoslov. SL Košice, závod Humenné, IČO: 256671113. Žalovaný tvrdil, že je to jeho právny predchodca. Podľa výpisu z obchodného registra mali Východoslovenské lesy, štátny podnik však iné IČO, ako to, čo je uvedené v evidenčnom liste, je to IČO: 00156671. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že Východoslovenské lesy, štátny podnik zanikli a boli zrušené rozdelením, záväzky prevzali Lesy Košice, štátny podnik a Lesy Prešov štátny podnik. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že Lesy Košice štátny podnik má tiež iné IČO, a to 36 175 889. Teda z listinných dôkazov nie je jednoznačne povedať, že žalovaný je naozaj skutočne právny nástupca poznamenaného nájomcu v evidenčnom liste. Aj keď z vyjadrenia žalovaného a samotného výpisu vyplynulo, že číslo čiastočne sedí a že len chýbajú nulky, sú tu stále pochybnosti aj vzhľadom na to, že z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva tieto skutočnosti nevyplývajú. Tieto skutočnosti nevyplývajú ani z ďalších listín predložených žalovaným, rozhodnutia z 19.03.2010 (bol predložený bez príloh k rozhodnutiu, a to zoznamu lesných pozemkov) a hospodárskeho plánu, kde v nich chýba identifikácia obhospodarovaných parciel. Žalobca poukázal, že pôvodný vlastník parcely bol aj jej obhospodarovateľ. Žalovaný toto poprel, no jednoznačne tieto skutočnosti nepreukázal. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný mohol byť nájomcom a tiež z neho nevyplýva, že by vznikol, ako tvrdí, nájomný vzťah zo zákona v zmysle ustanovení § 22 ods. 2 zákona č. 299/1991 Zb. V konaní taktiež nebolo preukázané, že by nájomný vzťah vznikol na základe nájomnej zmluvy. Na základe uvedeného je preto nesporné, že žalovanému, ako to tvrdí s odkazom na ust. § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z., nepatria úžitky, t.j. cena predaného a vyťaženého dreva z pozemku žalobcu. Naopak v zmysle ust. § 2 ods. 2 zákona č. 299/1991 Zb. vlastník pozemkov, t.j. žalobca je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli, pretože tvrdenia uvedené druhej vete, t.j. že pozemky boli dané zmluvne do užívania neboli v konaní preukázané. Žiadna nájomná zmluva uzavretá nebola. Navyše, ako to zo zákona vyplýva, druhá veta citovaného zákonného ustanovenia hovorí o prípade, kedy je nájomca, užívateľ je vlastníkom porastov, no znenie zákona hovorí o vlastníctve len v tom prípade, ak ide o pozemky, ktoré boli dané zmluvne do užívania, t.j. ak bola uzavretá nájomná zmluva, čo v danom prípade nesporne nebolo. Ani pôvodný vlastník a ani súčasný žiadnu nájomnú zmluvu so žalovaným neuzavrel. Preto nie je možné skonštatovať, že žalovaný je vlastníkom porastov, a to ani v prípade vzniku zákonného nájmu. Spornou skutočnosťou nebolo to, že došlo k vykonaniu výrubu drevín v dôsledku stavby plynovodu a ani ich hodnota, ktorú žalobca žiada v tomto konaní vydať, a to z dôvodu, že tieto skutočnosti žalovaný nepoprel (§ 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné). Z uvedeného je preto zrejmé, že žalobca bol vlastníkom vyťažených stromov, drevnej hmoty špecifikovanej v žalobe, ktorú žalovaný vyťažil a predal a výtazok si ponechal, čo nepoprel a preto sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 1.736,30 eur, tak ako to žalobca tvrdí. Toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobcovi v žalovanej sume vydať. Súd poukazuje, že žalovaný výšku bezdôvodného obohatenia a ani skutočnosť o vyžatí drevenej hmoty samotným žalovaným nerozporoval. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú z vykonaného dokazovania. Súd má za to, že v konaní boli preukázané všetky podmienky pre vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením bez právneho dôvodu, t.j. tým, že žalovaný predal vyťaženie drevnú hmotu, ktorá patrila žalobcovi, túto si ponechal, pričom na takýto postup, ako je to vyššie uvedené a v zmysle citovaných zákonných predpisov nemal oprávnenie - právny dôvod, tak ako je to vyššie uvedené. Svoje tvrdenia žalovaný, že takto mohol postupovať v konaní a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení a

predloženými dôkazmi v konaní nepreukázal. Tvrdenia žalovaného o tom, že bolo uložené investorovi uhradiť sumy uvedené v znaleckom posudku za stratu mimoprodukčných funkcií lesy a tvrdenie o tom, že boli pozemky dočasne vyňaté z lesných pozemkov nemajú s vecou súvis a ani význam pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Je to iný inštitút určený v zmysle zákona o lesoch a nezodpovedá a ani nemôže zodpovedať bezdôvodnému obohateniu za ponechanie kúpnej ceny predaného drevnej hmoty, na čo nemal žalovaný právny nárok ako je to vyššie zdôvodnené.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Zároveň uviedol, že žalobca bol v celom konaní úspešný a súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania v pomere 100 %.

7. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že rozhodnutie napáda z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f), pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný predložil dňa 15.04.2019 súdu prvej inštancie výpis z katastra nehnuteľností, a to evidenčný list č. X z roku 1996, z ktorého jasne vyplýva, že Východoslovenské lesy, štátny podnik, boli nájomcom pozemkov nachádzajúcich sa na parcele P. XXX, k. ú. U. F. B.. V dôsledku odstránenia nesprávnosti údajov žalovaný poznamenal, že identifikačné číslo organizácie je XXXXXXXXXX a nie IČO uvedené súdom prvej inštancie v bode 75 predmetného rozsudku. Z výpisov z obchodného registra predloženými žalovaným dňa 16.01.2020 jasne vyplýva, že právnym nástupcom subjektu Východoslovenské lesy Košice - Lesný závod Humenné je subjekt Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik. Východoslovenské Lesy, štátny podnik boli zrušené bez likvidácie rozdelením dňa 01.07.1997, pričom práva a záväzky zrušeného podniku podľa uvedeného rozhodnutia prevzali za 1. Lesy Košice, štátny podnik a za 2. Lesy Prešov, štátny podnik. V danom prípade došlo k univerzálnej sukcesii, ktorá predstavuje vstup do všetkých práv a povinností svojho právneho predchodcu. Žalovaný má za to, že nedôsledná evidencia katastra nehnuteľností nemôže byť na jeho ujmu, nakoľko bol dlhoročným nájomcom a obhospodarovateľom uvedených parciel. Z uvedeného § 21 ods. 3 ako aj § 22 ods. 2 zákona č. 504/2003 Z. z. je zrejmé, že nájomný vzťah z tohto zákona vzniká dňom účinnosti tohto zákona medzi všetkými užívateľmi a oprávnenými vlastníkmi bez ohľadu na to, či ide o vlastníka, ktorému bol, alebo nebol vydaný pozemok podľa druhej časti tohto zákona. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Odštepny závod Vranov nad Topľou užívajú lesné pozemky a lesné porasty na parcely P. XXX na základe nájomného vzťahu, ktorý vznikol v súlade s ust. § 22 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov aj preto mimoriadna ťažba, ktorú žalovaný vykonal na základe rozhodnutia Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor, č. Z.-U.-H.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 24.05.2018, bola zákonná a úžitky z nej v zmysle ust. § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov patria žalovanému ako nájomcovi. Vzhľadom na to, že druhý výrok súdu prvej inštancie je odvodený od úspechu žalobcu v tomto konaní, z dôvodov vyššie uvedených, žalovaný napáda aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že toto rozhodnutie zmení, žalobu zamietne a žalovanému prizná plnú náhradu trov konania, prípadne, aby odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku a predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K žalovaným podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že samotný žalovaný v odvolaní nepreukázal žiadne nové prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a ktorými by bolo preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný v odvolaní iba poukázal na argumenty a dôkazy, ktoré už v konaní boli uplatnené ako prostriedky procesnej obrany a jeho odvolanie je podľa žalobcu iba subjektívnym hodnotením sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca je toho názoru, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne a správne vyhodnotil všetky dôkazy, ako aj argumenty oboch sporových strán. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní v odôvodnení rozsudku poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 229/1991 Zb. a ustanovenia zákona č. 504/2003 Zb., podľa ktorých pozemky, z ktorých bola vyťažená drevná hmota nikdy neboli dané do nájmu žalovanému. Súd ďalej

v odôvodnení predmetného rozsudku poukázal, že v konaní boli preukázané všetky podmienky pre vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo bez právneho dôvodu. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je spravodlivý a vydaný v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky a žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. K žalobcom podanému vyjadreniu k odvolaniu žalovaného využil žalovaný podanie odvolacej repliky, v ktorej uviedol, že naďalej zotrváva na svojich argumentoch uvedených v podanom odvolaní a opätovne poukazuje na ust. § 22 ods. 2 zákona č. 229/1991 a na § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný naďalej trvá na všetkých svojich písomných a ústnych vyjadreniach, predovšetkým na samotnom odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Voči odvolacej replike žalovaného využil podanie odvolacej dupliky aj samotný žalobca, v ktorej uviedol, že aj naďalej má za to, že samotný žalovaný nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré súdu prvej inštancie neboli známe pri jeho rozhodovaní v predmetnej veci. Ani v samotnej odvolacej replike žalovaný nič nové neuviedol a iba zotrváva na svojich argumentoch uvedených v samotnom odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu ani samotný žalobca nepredkladá v odvolacej duplike žiadne ďalšie svoje písomné vyjadrenia ani listinné dôkazy.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súd takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

16. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

17. Odvolací súd uvádza, že v konaní boli sporné najmä dve skutočnosti. Prvá skutočnosť bola sporná v tom, či vôbec vznikol nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným podľa ust. § 22 ods. 2 zákona č. 299/1991 Z. z. Druhou bola sporná skutočnosť spočívajúca v tom, či ak vznikol nájomný vzťah, porasty na pozemku sú do skončenia nájmu vo vlastníctve žalovaného podľa ust. § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z. z. Riešenie tejto právnej otázky v zásade ponúka ust. § 2 ods. 2 zákona č. 299/1991 Z. z., v ktorom sa uvádza, že vlastník pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli; tým nie je dotknuté vlastnícke právo poľnohospodárskych družstiev k porastom na pozemkoch ich členov podľa predpisov o poľnohospodárskom družstevníctve. Pri pozemkoch daných zmluvne do užívania je vlastníkom porastov užívateľ pokiaľ sa s vlastníkom nedohodne inak. Z tohto ustanovenia možno uzatvoriť, že vlastníkom porastov sa stáva užívateľ pozemku iba vtedy, ak došlo k užívaniu pozemkov na základe konkrétnej zmluvy, teda došlo k tzv. „zmluvnému užívaniu pozemkov“. V danom prípade možno konštatovať, že medzi oboma stranami nedochádzalo k tvrdeniam a ani rozporom v tom, či vzniklo alebo nevzniklo zmluvné užívacie právo, keď obe strany rozporovali iba skutočnosť, či užívacie právo vzniklo zo zákona, alebo zo zákona vôbec nevzniklo. Tu je z pohľadu odvolacieho súdu potrebné poukázať na skutočnosť, že existuje rozdiel medzi „vlastníkom pozemkov“ v zmysle ust. § 2 ods. 2 zákona č. 299/1991 Z. z. a medzi „nájomcom“, ktorý môže iba brať úžitky v zmysle ust. § 21 ods. 3 zákona č. 504/2003.

18. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že vyrúbanie značného množstva drevnej hmoty nemožno zaradiť pod pojem „brať úžitky oprávneným nájomcom“, ale takýmto konaním žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie na základe prijatia finančných prostriedkov získaných z predaja takejto drevnej hmoty (predaj drevnej hmoty a inkasovanie finančných prostriedkov za jej odpredaj nebol medzi stranami sporný), ktorá bola v danom čase nepochybne vo vlastníctve žalobcu ako vlastníka pozemku.

19. Je síce pravdou, že súd prvej inštancie zle vyhodnotil právne nástupníctvo žalovaného, to však na skutkových a právnych záveroch odvolacieho súdu nemôže nič zmeniť. To, že žalovaný je právnym nástupcom osoby uvedenej na liste vlastníctva, na uvedených skutočnostiach nič nemení, keďže vznik bezdôvodného obohatenia nastal u žalovaného, keďže práve tento vykonal ťažbu predmetnej drevnej hmoty.

20. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 potvrdil.

21. O trovách konania sporových strán bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).